

અધ્યાત્મ

- અધ્યાત્મિક વિકાસની નવી જ ક્ષિતિજ ખોલતું ગુજરાતી માસિક છૂટક નકલ ૮-૦૦ વાર્ષિક લવાજમ દેશમાં રૂ. ૨૫/- આજીવન ૨૫૧/- વિદેશમાં વાર્ષિક રૂ. ૧૬૫૦/- (વિમાનથી) આજીવન ૧૬,૫૦૦/-
- સંસ્થાપક : પ. પૂ. યોગેશ્વરજી સર્વમંગલ ચે. ટ્રસ્ટ સ્વર્ગરોહણ, દાતારોડ, અંબાજી, ૩૮૫૧૧૦).
 - તંત્રી-સંપાદક : શ્રી નારાયણ હ. જાની.
 - પ્રકાશન અને પ્રામિસ્થાન : ૬ વૃંદાવન ફ્લેટ્સ, હવેલી પાસે આતાભાઈ ભાવનગર-૩૬૪૦૦૨ ફોન : (૦૨૭૮) ૨૫૭૨૫૦૨, ૨૫૬૫૮૧૧
 - પ.પૂ. મહાત્મા યોગેશ્વરજી અને પૂ. મા સર્વેશ્વરી વિષે તેમજ તેમના દ્વારા લખાએલ ધર્મગ્રંથો, પ્રાર્થનાઓ, ભજનો વિષે જાણવા માટે વેબસાઈટ swargarohan.org જુઓ.
 - અધ્યાત્મના સહાયક સ્વજનો : ૧. શ્રી પિનાકીન ના. જાની ૨. શ્રી આશીષ ગોહિલ ૩. શ્રી ગોરધનભાઈ કલોલા (કલ્યાણ) ૪. શ્રી જ્યોત્સ્નાબેન બી. ત્રિવેદી.
 - તંત્રી, મુદ્રક અને પ્રકાશક : નારાયણ હ. જાની.
 - મુદ્રણસ્થાન : રાધેશ્યામ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, LIG167, આનંદનગર, ભાવનગર-૫
 - ★ લેખકોને નિમંત્રણ ★
 - અધ્યાત્મમાં લેખો, ભજનો કે ગીતો મોકલાવવા લેખકોને નિમંત્રણ છે. અધ્યાત્મની ભાવનાને અનુરૂપ જ લેખો સ્વીકારવામાં આવશે.
 - લખાણ કાગળની એક બાજુ ને સારા મોટા અક્ષરે લખેલું હોવું જરૂરી છે.
 - ★ અધ્યાત્મ અંગે સૂચનો ★
 - ગ્રાહકોને ગ્રાહક નંબર સરનામા સાથે લખવામાં આવે છે તે નોંધી લેવો.
 - ‘અધ્યાત્મ’ જો આપને ગમ્યું હોય તો આપના પરિચિત વર્ગમાં તેના ગ્રાહકો વધે તેવું આપ કરતાં રહેશો.
 - લવાજમ માટે મનીઓર્ડર, ડીમાન્ડ ડ્રાફ્ટ ‘સર્વમંગલ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ’ના નામનો શ્રી નારાયણ હ. જાની, ૬ વૃંદાવન ફ્લેટ, હવેલી પાસે, આતાભાઈ, ભાવનગર(ફોન-૨૫૭૨૫૦૨)ને મોકલવા વિનંતી છે.
 - ‘અધ્યાત્મ’ દર માસની ૧૭ તારીખે પ્રસિદ્ધ થશે. કોઈ કારણે એકાદ અઠવાડિયા સુધી અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટપાલ કચેરીમાં તપાસ કર્યા પછી અત્રે જણાવવું. સિલિકમાં હશે તો જરૂર મોકલી અપાશે.
 - પત્રવ્યવહાર કરતી વખતે ગ્રાહક નંબર લખવાથી વધુ સરળતા રહેશે.
 - આ અંકના ટાઈટલ પેઈજ સાથે કુલ પાનાં ૬૮.

You can download the pdf file of Adhyatma From Website

www.swargarohan.org

★ અનુક્રમણિકા ★

સદ્ભાવભરી સહાય	મા સર્વેશ્વરી	૩
યોગેશ્વરજીની અમૃત વાણી-વૈરાગ્ય	યોગેશ્વરજી	૪
ફૂલવાડી પ્રેમ-આનંદ સંનિધિ	રાજુ યાત્રી	૭
2016 India Fulwadi Yatra	Punya Ekbote	14
Om Maa	Tilak Mistry	18
My time in Swargarohan	Nauka Mistry	19
Yatra to Places Where		
Prabhu Lived	Kavya P. Smart	20
My Trip to India & Swargarohan!	Prasad Lad	30
My Experience in India		
& Swargarohan	Darshan Lad	32
My best trip in India	Sahil Pathak	33
Fulwadi Kids India Yatra 2016	Shloka Bhakta	35
Fulwadi 2016	Moksh Desai	42
My Lucky Yatra	Mehil Kumar Pathak	49
2016 Phoolwadi	Ishaan Kher	51
India Yatra	Pujya Smart	54

સદ્ભાવભરી સહાય

—મા સર્વેશ્વરી

પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજી જેવી મહાન વિભૂતિનો પરિચય પરિવારમાં કરાવી સૌને સત્સંગમાં દોરનાર મહીસાનરેશ (ખેડા જિલ્લાના મહીસા ગામના વતની) શ્રી મોહનલાલ ભોગીલાલ શાહના પ્રપૌત્ર ચિ. ઉત્સવના આગમનને વધાવતા આ અંક બાળજગતને અર્પણ કરી રહ્યા છે. અભિનંદન—આભાર.

: સૌજન્ય :

દીપક મોહનલાલ શાહ

(નીલાબેન, ચિરાગ, અંકિત)

ટોરન્ટો, કેનેડા.

યોગેશ્વરજીની અમૃતવાણી

યોગેશ્વરજી

વૈરાગ્ય

મનના નિરોધના અનુસંધાનમાં આપણે અભ્યાસનો ઊડતો ઉલ્લેખ કરી ગયા. હવે મનના નિરોધમાં મદદરૂપ થનાર ને અત્યંત અગત્યનો ભાગ ભજવનારાં બીજા સાધન વૈરાગ્યની વાત આવે છે. સાધનાની શરૂઆત ને સફળતામાં તે મોટો ફાળો આપે છે. સાધનાની ઉત્તમ ઈમારતનો વૈરાગ્ય પાયો છે એમ કહીએ તો તે વધારે પડતું નથી. સાધનાને શક્તિશાળી બનાવવામાં તેનો હિસ્સો નાનોસૂનો નથી એ દૃષ્ટિથી જોતાં તેનો વિચાર ઘણો ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે.

વૈરાગ્ય શબ્દને સાંભળતાં વેંત આપણી આંખ આગળ અમુક રેખાચિત્રો ઊભાં થાય છે, ને સાધારણ માણસના મનમાં અમુક ખાસ વિચારો ફરી વળે છે. વૈરાગ્યને નામે કેટલીક પરંપરાગત માન્યતાઓ લોકોનાં મનમાં ઘર કરી ગઈ છે ને એના આધાર પર તે વધારે ભાગે વૈરાગ્ય ને વૈરાગીની કસોટી કરવા ટેવાયેલા હોય છે. વૈરાગ્યવાળો માણસ કે વૈરાગી ઘરમાં અલબત્ત પોતાના મૂળ જન્મના કે માતાપિતાના ઘરમાં ન રહે. બને તો મકાન ના કરે ને ઝાડની નીચે જ પડ્યો રહે. કુટુંબ, સમાજ કે દેશ દુનિયાના પ્રશ્નોમાં રસ ના લે ને તેમની સેવા ન કરે. શરીર, ધન, યશ ને સ્ત્રીને ધિક્કારની નજરે જોયા કરે. કુટુંબીજનો સાથે સંબંધ ના રાખે. ને દાઢી જટા વધારી કે મુંડન કરાવી મેલાં વસ્ત્રો રાખે તથા વસ્તીથી દૂર ક્યાંય જંગલમાં અથવા નદી ને પર્વતના પ્રદેશમાં પડ્યો રહે ને મરણની રાહ જોતાં ઔષધની જેમ ન છૂટકે અનાજ લઈને જીવન પસાર કરે એવા ખ્યાલો વધારે ભાગની પ્રજામાં પ્રચલિત છે. એટલું જ નહીં પણ જળોની જેમ જામી ગયેલાં છે; ને વારંવાર

પ્રયાસ કરવાથી છૂટી શક્તાં નથી. બીજાને પણ તે એ રીતે જ માપે છે. ને પોતાના નક્કી કરેલા કસોટીગજમાં જે બંધ ના બેસે તેનામાં વૈરાગ્ય છે જ નહીં એમ માની લે છે.

પરંતુ એવી માન્યતા નિરાધાર ને ભૂલભરેલી છે, ને તેથી તેમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે. સાધકો તેનાથી પ્રભાવિત થાય તે ઠીક નથી. છતાં ખેદની વાત છે કે ઊગતા સાધકો તેથી વધારે ભાગે ને વાતાવરણમાં પ્રભાવિત થઈ જાય છે. ઋષિકેશ જેવા સુંદર સ્થાનમાં કેટલાક સાધકો આવે છે તે ત્યાંના કેટલાક સાધુઓની અસર નીચે આવીને વાળ વધારવા માંડે છે, દાઢી રાખે છે, સગવડ હોવા છતાં તેનો લાભ ના લેતાં મેલાં વસ્ત્રો પહેરે છે ને તેવાં વસ્ત્રો પહેરવામાં ગૌરવ લે છે. કાછડી વિનાનાં ધોતિયાં પહેરવાનું શરૂ કરે છે, ને કપડાં હોવા છતાં તેનો ઉપયોગ કરવાથી વૈરાગ્ય ઓછો થઈ જશે અથવા વૈરાગીમાં નહીં ખપાય એમ સમજીને ત્યાં રહેતાં બીજા સાધુની નકલ કરીને કેવળ લંગોટી પહેરીને ફરવાનું શરૂ કરે છે. કોઈ કારણથી શરૂ ને પ્રચલિત થયેલી એવી ટેવોમાં જ વૈરાગ્ય સમાયેલો છે ને વૈરાગ્યનું ક્ષેત્ર તેમાં જ પૂરું થાય છે એમ માનીને તે પોતાનું જીવન પસાર કરે છે. તેમનું જીવન પછી ઘરેડિયું બની જાય છે. એ રીતે મોટા ભાગનાં માણસોએ વૈરાગ્યના મર્મને જાણ્યા વિના તેની કિંમત ઓછી કરી છે ને તેની હાંસી કરી છે. આપણે સમજી લેવું જોઈએ કે વૈરાગ્ય જટા કે દાઢીમાં, ભગવા કે સફેદ જેવા રંગોમાં, નખ વધારવામાં ને ભેળું કરીને ખાવામાં, શરીરે ભસ્મ લગાડી લંગોટીભેર ફરવામાં અથવા મેલા રહેવામાં કે ફરવામાં નથી. કાછડી વગરના કે કાછડિયાવાળા ધોતિયામાં કે અમુક ખાસ વેશમાં પણ વૈરાગ્ય નથી. તિલકમાં, માળામાં ઘર છોડવામાં, નામ બદલવામાં, કોઈ સ્નેહી સાથે સંબંધ ના

રાખવામાં કે એકાંતમાં રહેવામાં, અથવા તો તે બધાથી ઊલટું કરવામાં પણ વૈરાગ્ય નથી. કોઈ કારણથી તેવું વિશેષ કે અમુક ખાસ જાતનું જીવન કોઈને જીવવું પડે, જીવવું ગમે, ને તેને લીધે કોઈને લાભ પણ થાય તે જુદી વાત છે; પણ એટલામાં જ વૈરાગ્યનો સાર સમાઈ જાય છે એમ માની લેવું બરાબર નથી. વૈરાગ્ય મુખ્યત્વે મનની વસ્તુ છે. તનની નહીં, એ સારી રીતે સમજી લેવાની જરૂર છે. માણસનું તન ગમે ત્યાં ને ગમે તે દશામાં રહેતું હોય, તેનું મન ક્યાં ને કેવી રીતે રહે છે એ જ અગત્યનું છે. જેના મનમાં રાગ ના હોય તે વૈરાગી. મન જ મુખ્ય ને મુદ્દાની વસ્તુ છે. કોઈની આજુબાજુ સંપત્તિ ને સુખની છોળો ઊડતી હોય છતાં તેનું મન તેમાં રમતું, દટાયેલું, બંધાયેલું કે ભાન ભૂલેલું ના હોય, ને પરમાત્મામાં જ લાગેલું ને જ્ઞાનના પરમ પ્રદેશમાં જાગેલું હોય તો તે વૈરાગી જ છે. જ્ઞાન તેમ જ પ્રભુપ્રેમના પ્રતાપથી અંદરની એવી અલિપ્ત અવસ્થા મળી શકે છે. એથી ઊલટું, બાહ્ય રીતે કરુણ ને કંગાળ રાગરહિત જીવન જીવનાર માણસ પરિસ્થિતિથી લાચાર બનીને તેવું જીવન જીવતો હોય ને રાગમય જીવનની ઈચ્છા રાખતો હોય ને તેને માટે તપ-વ્રત પણ કરતો હોય તો તે રાગી જ છે, માટે તો ભારત વર્ષમાં જનક ને કૃષ્ણને વૈરાગ્યવાન પુરુષોના શિરોમણી કહેવામાં આવ્યા છે. તેમની અવસ્થા અદ્ભુત હતી ને તેની પ્રાપ્તિ કઠિન છે એ સાચું છે. પરંતુ એ એક આદર્શ છે, સિદ્ધ થયેલી વસ્તુ છે, ને કઠિન કહીને તેને ઉડાવી દેવાની કે અસંભવ માનવાની જરૂર નથી. તેને માટે તૈયારી કરવાની કે પોતાની જાતને કેળવવાની જરૂર છે. તેવી તૈયારીવાળો કે તૈયારી કરનારો માણસ તેમની જેમ સિંહાસન પર બેસશે. ધન, સંપત્તિ, સ્ત્રી ને સ્નેહીજનોથી વીંટાળાયેલો રહેશે, ને સેવાનાં કોટિ કામ કરતાં વસ્તીની વચ્ચે ફરશે, તો પણ વૈરાગી જ રહેશે. ○

ફૂલવાડી પ્રેમ—આનંદ સંનિધિ

રાજુ યાત્રી—અમેરિકા

જીવનની ઘણી ક્ષણો માત્ર અને માત્ર માણવા માટે જ હોય છે. તે ક્ષણોનો આનંદ, તેમાં રમમાણ થયેલું હૃદય ભાગ્યે જ એને શબ્દોમાં કંડારી શકે.

એવી ક્ષણોનો યોગ પરમ માતાની કૃપાથી અમારા જીવનમાં પણ ઘણી ઘણી વાર આવ્યો. તેમ જ ૨૦૧૬ના ડીસેમ્બર મહિનામાં જે યાત્રા અને સંનિધિનો સુખદ અનુભવ કર્યો તેનો અમારા જીવન પૃષ્ઠ ઉપર વિશેષરૂપે અંકિત થશે.

આ પ્રેમ—આનંદ એટલે પરમ માતાની અહેતુકી કૃપા, બાળકો પ્રત્યેનો પૂ.શ્રી માનો અનરાધાર વરસતો પ્રેમ અને તેવો જ અતૂટ અને નિસ્વાર્થ પ્રેમ બાળકોનો પૂ.શ્રી મા માટે!

ભારત દેશના બાળકોને એક વાતાવરણ મળે છે જેમાં તેઓના આધ્યાત્મિક મૂલ્યોનું સંવર્ધન સહેલાઈથી કરી શકાય છે. જ્યારે ભારત દેશની બહાર રહેતા બાળકો માટે આ વાતાવરણ મળવું ઘણું મુશ્કેલ છે. સંપૂર્ણ જુદી સંસ્કૃતિ, ભાષા, વિચારો અને રહેણી—કરણી. ઉપરાંત મન—લોભાવન અનેક પ્રકારના રમકડાં અને ઉપકરણો, ટેલીવિઝન વગેરે તેમના નિર્દોષ માનસ ઉપર કબજો ખૂબ સહેલાઈથી કરી શકે છે. તેથી, તેમના માટે ઘરમાં માતા—પિતા, વડીલો અને પૂ.શ્રી મા જેવા સંતોનું સાંનિધ્ય અનિવાર્ય બની જાય છે. તો જ તેમના કુમળા મનમાં આધ્યાત્મિક બીજનું આરોપણ થઈ શકે છે.

આવી અતિ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિને પહોંચી વળવા ઉત્તર અમેરિકામાં વસતા ભારતીય બાળકો માટે પૂ.શ્રી માએ

૨૦૧૧માં “ફૂલવાડી”ની રચના કરી. તેને સતત અને સતત પ્રેમનું પાણી, કૃપાનું ખાતર અને પોતાના વરદ હસ્તે બાળકોની નાનામાં નાની પ્રવૃત્તિને બિરદાવીને આ કુમળા છોડોની માવજતનું કાર્ય આ પરમ માતાએ કર્યા કર્યું. આમ તો આ પ્રવૃત્તિ પૂ.શ્રી મા પરદેશમાં ઘણાં વર્ષોથી કરી રહ્યાં જ છે. જેને પરિણામે જ આજે આ ફૂલવાડીમાં ઘણા બાળકો ત્રીજી પેઢીના છે! તેમના માતા—પિતાને પણ પૂ.શ્રી માએ બાળપણથી લઈને વચસ્ક થયા ત્યાં સુધી આ રીતે જ સાચવ્યા છે અને એ બીજમાંથી ખીલેલા ઘણાં ઘણાં પુષ્પો આ “ફૂલવાડી”માં આજે ખીલ્યાં છે. આમ, ૨૦૧૧ની આ ફૂલવાડી આજે ૬ વર્ષની થઈ.

આ ફૂલવાડીમાં અમેરિકા, કેનેડા અને પનામા દેશના બાળકો પોતપોતાના દેશમાં ભેગા થઈને પોતાની રીતે પૂ.શ્રી માના બતાવેલ માર્ગે, પ્રેમથી પોકાર કરવાનું કાર્ય યથાશક્તિ રીતે કરે છે. પૂ.શ્રી માના નિર્દેશ પ્રમાણે બાળકો પોતાની સમજ પ્રમાણે પૂ.શ્રી માની “ફૂલવાડી”ને પોતાના રંગોથી સુશોભિત કર્યા કરે છે.

એ પરમ માતાનો અતુલ્ય અઢળક પ્રેમ, તેમના પ્રત્યેની અનુકંપા અને તેમના પરદેશના ઉછેર પ્રમાણે તેમની સાથેનો નિર્દોષ વ્યવહાર. આ સઘળું, અતિ અઘરું એવું મનોચિકિત્સકને પણ શરમાવે એવી અમોઘ ઔષધિનું પાન પૂ.શ્રી મા આ બાળકોને વર્ષોથી કરાવી રહ્યાં છે. એ ઔષધિ એવી અસરકારક છે કે, ૨૦૧૧માં, અમેરિકાનાં બે બાળકો, વીરેન અને ઈશાન, પોતાના પિતા સાથે દસ દિવસ માટે માત્ર સ્વર્ગારોહણ યાત્રા—ભારત યાત્રા કરી! એ બાળકોનો અનુભવ અન્ય બાળકોને પણ અતિ ગમ્યો. આ ઘટના પછી, એક વાર પૂ.શ્રી માએ બધા બાળકોને પૂછ્યું, “તમારા બધાએ પણ સ્વર્ગારોહણ આવવું

માર્ચ : ૨૦૧૭

૯

છે?” બાળસહજ રીતે સૌ તૈયાર થઈ ગયા, બધાએ જ હા ભણી! અને પૂ.શ્રી માએ અમને એનો અમલ કરવાનું સૂચન કર્યું. આપણે સૌ જાણીએ છે, જે કાર્યનો પૂ.શ્રી મા સંકલ્પ કરે, પછી તે કાર્ય થઈને જ રહે!

આમ તો પૂ.શ્રી માનું આ આમંત્રણ “સ્વર્ગારોહણ” યાત્રાને જ ધ્યાનમાં રાખીને અપાયેલું. ત્યાર બાદ આ વિચારને પૂ.શ્રી માએ એક કદમ આગળ વધારીને કહ્યું કે, દસ વર્ષથી ઉપરના બાળકોને પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજીની તપોભૂમિના પણ દર્શન કરાવીએ તો કેવું? એ રીતે ભારતનું દેશ-દર્શન પણ થશે. મોટા ભાગના માતાપિતાએ આ વાત સહર્ષ વધાવી લીધી.

પૂ.શ્રી માનો ભારત-પ્રેમ અજોડ છે. પરદેશમાં પૂ.શ્રી મા જ્યાં પણ રહે, ત્યાં પોતાના દરેક નિવાસમાં કાયમ જ ત્રિરંગો લહેરાતો જ હોય! પૂ.શ્રી માના ઓરડામાં પણ ભવ્ય ભારતના પ્રતીક રૂપે ત્રિરંગો હાજર જ હોય!

અમારા સૌના માટે તો આ વિચાર-બીજ પૂરતું હતું. સૌ માતા-પિતાને ૨૦૧૬ના વર્ષની શરૂઆતમાં જ જાણ કરી દેવામાં આવી કે, તૈયાર થઈ જજો. બાળકો તો તૈયાર જ હતા! આમ પૂ.શ્રી માનો બાળકો માટેના શુભ સંકલ્પને સાકાર રૂપ આપવાની શરૂઆત થઈ. ૨૦૧૬ના જૂન મહિનામાં તો બધાએ પોતાની રીતે વિમાન યાત્રાની વ્યવસ્થા પણ કરવાની શરૂ કરી દીધી. કોણ કોણ જોડાશે, ક્યાં ક્યાં જવું, કેવી રીતે યાત્રા કરવી બસમાં-વિમાનમાં-ગાડીમાં, બધા ક્યાં ભેગા થશે, ભોજન, રહેવાની વ્યવસ્થા (ઉત્તર ભારતમાં) વગેરેની ચર્ચા થવા લાગી. સૌ માતા-પિતા પોતાની રીતે આ બધા જ સંવાદમાં પોતાનો સાથ પૂરાવતા રહ્યા, બધી જ માહિતી એકબીજા સાથે સંપર્ક

૧૦

અધ્યાત્મ

કરીને વહેંચતા રહ્યા! તેમાં પૂ.શ્રી માના ભારતના યુવાનો, રાજીવભાઈ, હેમલભાઈ, જયુબેન, નીલેશભાઈએ પણ ઉત્સાહથી ભારત યાત્રાની ઘણી મોટી જવાબદારી ઉપાડી લેવાનું સામેથી માગી લીધું! તો વળી રાજીવભાઈ જાનીએ, સર્વમંગલ ટ્રસ્ટના આગેવાન, પણ સ્વર્ગારોહણમાં આ ફૂલવાડીની વ્યવસ્થાની કમાન સંભાળી લીધી.

આમ, યાત્રાનો નક્કશો તૈયાર થઈ ગયો. પૂ.શ્રી મા પણ અમેરિકા-કેનેડાથી ભારત તે જ આરસામાં જઈ પહોંચ્યાં. પછી તો જોવાનું જ શું રહે? એમ કહો કે, આખી યાત્રાનો ભાર પછી તો પૂ.શ્રી માએ જ ઉપાડી લીધો હોય તેવું ડગલે ને પગલે અનુભવ્યું!

અમારી યાત્રાના બે ભાગ હતા. (૧) પૂ.શ્રીની તપોભૂમિની યાત્રા-૧૦ વર્ષના ઉપરના બાળકો સાથે, પાંચ દિવસ માટે અને ત્યારબાદ (૨) સ્વર્ગારોહણ-શક્તિપીઠમાં સત્કાર્ય શિબિર, (પરદેશના બાળકોએ જે લક્ષ્મીજીની બચત કરી હોય, તેમાંથી સ્વર્ગારોહણમાં થતાં સત્કાર્યોમાં તેઓનું યોગદાન આપવાનું અનુપમ પર્વ.) આવા અનુપમ પર્વને ઉજવવા આશરે ૧૩,૦૦૦ કિલોમીટર દૂર એવા પરમ પ્રદેશની યાત્રાએ સૌ નીકળી પડ્યા!

૧૭ બાળકો સાથે ૧૬ માતા-પિતા, કુલ ૩૩ યાત્રીઓએ પૂ.શ્રીની તપોભૂમિની દર્શન-યાત્રાને આનંદ કિલ્લોલ સાથે માણી!

મસૂરીમાં શ્રી યોગેશ્વર સરસ્વતી શિશુ વિદ્યા મંદિરના અધિકારીઓએ સૌ બાળકોને સંસ્થા પરિચય અને પૂ.શ્રી પ્રભુનું અમૂલ્ય યોગદાનની અનોખી ઝલક આપી. દેવપ્રયાગમાં ભાગીરથી અને અલકનંદાના અને શાંતાશ્રમ તપોભૂમિના દર્શનનો પણ અમૂલ્ય લાભ લીધો. આજે પણ શાંતાશ્રમને જોઈને

પ્રભુની કઠોર સાધનાને મનોમન વંદન કર્યા વગર રહેવાય નહીં. ઋષિકેશમાં દેવકીબાઈની ધર્મશાળાને જોઈને પ્રભુની તિતિક્ષાનો ખ્યાલ આવી શકે. હરિદ્વારમાં બધા જ બાળકો અને માતા-પિતાએ કરેલું શ્રીગંગા પૂજન જીવનનો એક અનેરો લ્હાવો હતો. પૂ.શ્રી માએ તેના માટેની પણ વ્યવસ્થા ગોઠવી દીધી, અને ખાસ બે દિવસ માટે શ્રી સ્નેહલભાઈ વડોદરાથી આવી ગયા! તે ગંગાપૂજનનો આનંદ અવર્ણનીય હતો. તો સાંજે શ્રી ગંગાજીની આરતી પણ જીવનની ધન્ય ક્ષણોમાં લખાઈ ગઈ!

ઋષિકેશમાં સંસ્કૃત વિદ્યાલયના બાળકો પાસે વેદ ઋચાઓ સાંભળીને પણ પૂ.શ્રી માના વિરાટ વિશ્વનું નાનું અમસ્તું દર્શન હૃદયને અદ્ભુત શાતા આપતું ગયું.

આ બાળકોએ દિલ્હી, હરિદ્વાર, મસુરી, દેવપ્રયાગ અને ઋષિકેશની ૭૬૫ કિલોમીટરની યાત્રા પૂ.શ્રી માના આશીર્વાદથી નિર્વિઘ્ને આનંદ સાથે પૂર્ણ કરી.

આમ, પૂ.શ્રીમાએ અમારા સૌ, ખાસ કરીને વિદેશમાં જન્મેલા અને ઉછરેલા બાળકોને ભારત દર્શન, પરમ પ્રભુ શ્રી યોગેશ્વરજીની તપોભૂમિનું દર્શન-સ્પર્શન અને સાંપ્રત સમયના સાચા યજ્ઞો-જે ક્રમજોર છે, જેની પાસે પોતાના જીવનને સંભાળવાની શક્તિ નથી તેવાને મદદ કરવાના યજ્ઞો કરાવીને જીવનના ત્રિવેણી સંગમમાં સ્નાન કરાવીને ધન્ય કરી દીધા!

કેટલાક બાળકો જેઓ ઉત્તર ભારતની યાત્રા માટે ઉંમરમાં નાના હતા, તેઓ સીધા સ્વર્ગારોહણ આવ્યા. કૂલ ૩૧ બાળકો અને ૩૨ માતા-પિતા, પરમ માતાના આ બાળ-યજ્ઞમાં સહભાગી થવા સ્વર્ગારોહણને આંગણે આવી પહોંચ્યા ઢોલ-મંજીરા, કૂમ કૂમ તિલક અને ગુલાબના કૂલ સાથે સૌનું પ્રેમમય

સ્વાગત! પહેલા જ પગલે કોઈને પણ પ્રેમ સાગરના મોજાઓમાં ઝબોળી નાંખવાની પૂ.શ્રી માની એક વિશેષતા છે!

તો વળી બાળકોને તો બાળકો જેવું જ પીરસવું પડે ને! પૂ.શ્રી માએ સ્વર્ગારોહણમાં ઉત્સવોની ભરમાળ લગાવીને ભારતમાં ઉત્સવો કેવી રીતે ઉજવાય એની અવિસ્મરણીય ઝાંખી કરાવી દીધી. મહેંદી ઉત્સવથી શરૂ કરીને, પતંગ ઉત્સવ, રાત્રીના ફટાકડા ફોડાવીને અને સ્વર્ગારોહણમાં સમૂહ દીવા આરતી કરાવીને દિવાળી ઉત્સવ, મટકીફોડ કરાવીને જન્માષ્ટમી ઉત્સવ! અધધ થઈ જવાય એવું સુંદર આયોજન અને એટલું જ સુંદર વાતાવરણ પૂ.શ્રી માએ રચી દીધું! આ સૌમાં કુદરતના પરમ પ્રેમી એવા આ પરમ માતાએ, પૃથ્વીને વૃક્ષોથી સભર રાખવા માટે દરેક બાળક પાસે “શાંતિકૂલમ”માં વૃક્ષારોપણનો પણ વિશેષ કાર્યક્રમ કરાવીને ભવિષ્યની પેઢીને વાતાવરણ સંતુલિત રાખવાનો એક સરસ પાઠ ભણાવી દીધો!

જીવનના સૌમ્ય રંગોને સાધનાની તપતી ભઠ્ઠીમાં ક્યારેય સુકાવવા દેવા નહીં! તો વળી જરા પણ લિપ્ત થયા વગર નિર્દોષ અને નિર્ભેળ આનંદ સૌ લૂંટી શકે છે! જીવનને સાચી રીતે જીવવાનો પરમ સંદેશ આ આનંદમયી માતા સૌને આપી રહ્યાં છે!

આ બાળકોને વાત્સલ્યસભર સંનિધિ ધરી, આ આનંદમયી માતાએ સૌને તરબોળ કરી દીધા. ભાવતા ભોજન અને ગમતી પ્રવૃત્તિઓનો પરમ પ્રસાદ ધરીને સ્વર્ગારોહણ શક્તિપીઠ સાથે આ બાળકોનું “સગપણ જાણે તાણીને બાંધી દીધું!” પરમ ગુરુદેવ શ્રી પ્રભુનું વર્ષો પહેલાનું વાક્ય સાર્થક થતું લાગ્યું કે, “પરદેશમાં પૂ.શ્રી માના ઘણા બધા ભક્તો થશે.”

અંતે પૂ.શ્રી માએ આ કૂમળા કૂલોને, જેનું પૂ.શ્રી માએ

પોતાના હાથે સંવર્ધન કર્યું છે તેમને “વાડી” સુધી પહોંચાડવાની પણ જહેમત ઉઠાવી. હા! કર્પૂરવનની યાત્રાનું આયોજન અંતિમ દિવસે કરી દીધું. પૂ.શ્રી મા પ્રભુના સંદેશાઓને વૈશ્વિક સ્તર ઉપર ઉજાગર કરી શકે એવા ભવિષ્યના આ મશાલ-ધારકોને એ ભૂમિના પણ દર્શન કરાવી દીધા જ્યાં “પોયણું પાંગર્યું” હતું. બાળકોને પૂ.શ્રી માના જન્મસ્થાનનું એ દર્શન અને સ્પર્શન સૌ બાળકો માટે આ સમગ્ર યાત્રાનું સૌથી પ્રિય આકર્ષણ પૂરવાર થયું. ઝાકઝમાળની વચ્ચે રહેતા આ બાળકોને કર્પૂરવનની “કાલી મંદિર”ની સાદાઈભરેલી ભવ્યતા અને આંબાવાડીયુ સહજ રીતે પોતાનું લાગ્યું!

આ યાત્રા કેવળ અને કેવળ આનંદ પ્રમોદ મારે નહીં પણ, દેશ દર્શન, ઉત્સવોનું જીવનમાં મહત્ત્વ, સમૂહજીવનની અજોડ તાલીમ, સાથે સાથે સ્વર્ગારોહણના રોજના નિયમો-બેઠકોની શિસ્ત, સત્કર્મો દ્વારા “ઘસાઈને ઉજળા થવાનો” ઉત્તમ સંદેશ.

આ યાત્રાના પરિણામોની અને પરિણામોની ભાંજગડમાં ના પડીએ તો પણ આ બાળકોનું પ્રેમથી ખેંચાઈને સ્વર્ગારોહણ દોડી આવવું અને આવ્યા પછી તેમનો આનંદ-કિલ્લોલ પણ પરમ માતાના પરમ પ્રેમનો જે પ્રતાપ છે તેને અને આ આખા આયોજનને સાર્થક કરે છે.

★ વાયકોને સૂચના ★

‘ફૂલવાડી’ ના બાળકોના તથા તેમના માતાપિતાના બાકી લેખોનો સમાવેશ આવતા એપ્રિલના અધ્યાત્મના અંકમાં થશે તેની સૌએ નાંધ લેવા વિનંતી.

—તંત્રી

2016 India Fulwadi Yatra

Punya Ekbote age 16, USA

Going on the yatra throughout India was a very new experience for me. We started out in Delhi and made our way through Haridwar, Massoorie, Devaprayag, Rishikesh, Ahmedabad, and finally to Swargarohan in Ambaji. It was cool visiting all the places Prabhujji had gone to and relating each place to his journey.

In Haridwar we performed the Ganga puja and learned the story behind the Ganga river and its importance. It was neat to see the ganga for the first time and when we had started the puja, the water rose, as if it was rising just for us. Later that day we also got to go on the other side of the Ganga and see the huge arti that was going on at Har Ki Pedhi.

When we went to Shantashram, where Prabhujji did penance, and we walked on the even path that Prabhujji had to walk on daily, it was really eye opening to me how we were struggling to walk up there in a group with shoes and warm clothes while Prabhujji had walked there barefoot and alone with no protection.

After that we went to Rishikesh, where we visited Shivambhai's school, the Shivanand

ashram, and Devakibai's Dharamshala. Hearing Shivambhai's story was really inspiring, with all the sacrifices and risks he had to take to help those kids and achieve his goals. To give up everything and turn down offers with better pay to help others is a hard thing to do, and he managed to do it with the help of Pujya MAA.

Towards the end of our yatra when we went to Satyapath in Ahmedabad, it was really neat to see the little museum area where there were a lot of Prabhuji's pictures and mementos. One that specifically stood out to me was the flyer for Prabhuji's lecture that they had saved.

When I saw that flyer, it occurred to me that that little flyer was probably what had sparked many of Prabhuji's followers to attend his lecture. A flyer similar to that one had brought me to where I was. That flyer must have persuaded my grandma to attend Prabhuji's lectures, which later resulted in my dad attending, and now me. Something so little as a flyer had changed our lives so greatly, and seeing that there made me really think about how little things can affect our lives so much.

After visiting Satyapath, we had decided to go back to our hotel for dinner. As everyone was boarding the bus, my sister Pooja and I were pulled aside and told we weren't riding with everyone on the bus. At this point I was confused

and scared, but when we were told that we were to ride with two other youth girls from India I was a bit relieved. But that sense of relief ended pretty quickly because shortly after being introduced to those two girls it came to our knowledge that we were riding on the backs of motorcycles. As someone who can barely ride a bike without eventually falling over I was scared out of my mind. After getting on that motorcycle I prayed so hard for my life it was as if someone had held me at gunpoint. But in actuality, the motorcycle ride was really fun and it turned out to be a great experience that I am grateful to have.

After Ahmedabad, we went to Swargarohan in Ambaji and stayed there for a week. Upon arrival, we were welcomed by everyone in Swargarohan with open arms and they were dancing and singing and they had put up lights just for us. The warm welcome reflected the rest of our stay in Swargarohan and was really symbolic to how special MAA had made us feel. The rest of the time there was so great and I had a lot of fun and made new friends, as well as having more spiritual time. Pujya MAA had planned so many activities for us like making rangoli, flying kites, doing fireworks, breaking the matki, and touring Swargarohan. We also got to see more of Prabhuji's memorabilia in the museum room upstairs which was super in-

teresting, especially when I personally recognized the people or the places in the pictures.

After leaving Swargarohan, we headed to Kapura where we saw the house Pujya MAA grew up in and the school she went to. To see where MAA came from and to see how someone so great came from somewhere so ordinary was also a pretty enlightening thing. It gave me more hope and inspiration, because knowing that MAA grew up ordinarily like the rest of us shows that we can all amount to something, but it's just up to us to make that happen.

This trip was an incredible experience and I am super happy that Pujya MAA allowed us to join in on this yatra through India with the Fulwadi kids. I experienced so much I never could have if I wasn't given this opportunity and I am truly grateful for that.

Jay Krupalu Maa.

✽ સ્થાપત્ય કન્સ્ટ્રક્શન ✽

પ્રો. મનીષ હરિભાઈ ભોજાણી,

બિલ્ડર્સ એન્ડ ડેવલપર્સ,

મધુર કોમ્પ્લેક્ષ, શનાળા રોડ, મહારાજા ટાઈલ્સ સામે,

મોરબી-૩૬૩૬૪૧.

ફોન : (ઓફિસ) ૨૨૧૩૮૧, (રહેઠાણ) ૨૩૦૨૨૨.

Om Maa

Tilak Mistry age 5, Toronto Fulwadi

We went to Swargarohan in India it was my first time. I really liked it. I liked doing pradakshina around the Kutya. Om Maa gave us lots of candy. We had fun doing fireworks. Om Maa made us plant trees, my tree was named Tilak. We did kite flying that day and we did flying lanterns that night. I gave a pouch to school kids who did not have one. When I gave it I said, "Jai Krupalu Maa!" and bowed down with pranaam. We did Matki fod. I climbed on top of the big kids and pulled down the matki to get candy. I made a Rangoli of a flower. Om Maa came and saw it. She held my finger and wrote "Om Maa" in the Rangoli. She asked me what I wrote. I said Om Maa! I was so happy. I miss Swargarohan because I had so much fun with Om Maa. I want to go back again.

Jai Krupalu Maa!

✽ સાભાર સ્વીકાર ✽

આ પૃષ્ઠ માટેની સદ્ભાવભરી સહાય શ્રી કલ્પનાબેન રાજેન્દ્રભાઈ પટેલ, શ્રી રાજેન્દ્ર વી. પટેલ તરફથી.

My Time In Swargarohan

Nauka Mistry age 8, Canada

Om Maa greeted us with a warm welcome. When we were walking in people were doing garba around us. It was fun.

We did donations. It made me feel good and happy. It made me feel happy because I got to help people that don't have the things that I have. For one of the donations we had to wake up at 6am. After the donations we got to see how they travelled from school. We donated sweater, hats, toothbrushes and toothpaste for the kids.

Almost everyone did a performance. I did a bharatnatyam dance. Om Maa asked me if I wanted to do again. So I did. Every day we had satsung and pranams with Om Maa

We had milk for breakfast and we had shak for dinner. Om Maa planned kite flying, lanterns, tree planting and fireworks for us We had lots of fun!!!!!!

Yatra to Places Where Prabhu Lived

- Kavya P. Smart, age 13, USA

December 17-27, 2016

Prabhu, was a man of very high standards for his sadhana. He worked hard to achieve goals. He made the best of everyday. For this reason Prabhu is a very holy being and wherever he goes that place becomes holy as well. Last year, 2015, two of the Fulwadi kids, Viren and Ishaan, visited Maa. They suggested the idea of having the next Fulwadi in Swargarohan. Maa was pleased with the suggestion, and worked hard to make it possible for the Fulwadi kids to come to Swargarohan. Finally the plan worked out and the Fulwadi kids came to India. Maa had planned our timetable like this. First we would go to Haridwar. Then we would go to Mussoorie. The next stop would be Devprayag. Then we would go to Rishikesh. Then back to Haridwar. Next to Ahmedabad. Then we would come to Swargarohan. Finally we would see Kapura. The schedule was very expeditious. One day we would be in Haridwar the next day we would be in Devprayag. All these places have something in common. All of them are places that Prabhu visited. Like I said in the beginning, any place that Prabhu Visits becomes

holy. These places were specially picked out because they are holy places that Prabhu has visited. Our trip lasted from 17th to 28th of December, 2016.

All the North American Fulwadi children met up on the 17 th at a hotel named, Hotel Krishna Ji. Mostly everyone had come on the 17 th morning from a bus from Delhi. The next morning everyone woke up and quickly got ready. We would be doing the Ganga puja. Before the puja started we went to a room. This was the room where Rang Avdhoot Ji left his body before leaving this planet to God. This room has wonderful pictures of Rang Avadhoot Maharaj. Guess what our very own Maa Prabhu are also in that Mandir. Then we got to the Puja, in this puja we were asking for the blessings of Ganga Maa. First we asked for forgiveness of touching her with our feet. Then we invited her to come and give us blessings. Our puja was led by Snehal Kaka. This Puja lasted for an hour or so. It was such a refreshing Puja. Our next stop would be a Ganga Aarti. This Ganga Aarti is done in the Morning at 5:30 and the evening 5:30. We went to the Evening Aarti. Anybody can come to the Aarti. The Pujaris who perform the Aarti get humongous aartis ready for the puja. In the meantime a chosen person gets to do the Ganga Pujan. Even Maa has done this

Puja. Then after the Puja is done the Aarti starts. The big aartis are so big that some of the fire spills into Ganga Ji. At the end you can place an offering to Ganga Maa.

That was what we did for the next hour or so. Then we went to the market where the Moms went shopping for shawls, and the kids went to a mithai shop where they sell mithai's and samosa made in pure ghee. Raju uncle was worried that we would get sick by eating so much ghee in one serving. But we did not care, the samosas were so good. We went back to hotel and went to sleep.

The next day we left for Mussoorie. It was a long bumpy ride to Mussoorie but we made it. When we entered Mussoorie the Principal of 'Shree Yogeshwar Saraswati Shishu Vidhya Mandir' greeted us at the step of the Bus door. We were led by him to the school Shree Yogeshwar started. We were warmly welcomed by the teachers of this school. They began by telling how Prabhu was. The few teachers and trustees who had seen Prabhu vividly remembered how Prabhu was. Prabhu had started this school by using the money he got from his discourses. Now this school is a wonderful school that has education till grade twelve. That afternoon we left for Devprayag. The road to Devprayag was even bumpier than the road to

Mussoorie. But it was very scenic. We even saw the Himalayas where we stopped to take pictures. After our short break we hit the road again. We had chosen a road that would pass through Tehri Dam. It was too late in the night to get off at Tehri Dam so we looked at it from the bus. The ride to the hotel we would be staying at was only half-an hour away from the dam. But this was the worst part of the ride. There were violent bumps. Every two seconds the bus would jump up and back down.

Finally we made it to Ram Kunj, the hotel in Devprayag. It was late in the night so we couldn't see the sangam, but we could hear both of the rivers clashing together. In the morning we woke up to the sound of early morning Puja going on nearby. We went out to go and see the extravagant sangam. Alaknanda and Bhagirathi. It was such a wonderful sight. Finally we left to go see Shantashram. The climb to Shantashram was a short but fun walk. While we were climbing we had one question in mind If this climb for us is so hard with a paved concrete path then what would it be like for Prabhu who climbed here when this road was only dirt? When we reached we had to get permission from the baba who now lives there. He said yes so we first talked about the history of Shantashram, and what all Prabhu has achieved

here. Next we talked about a few prasangs that happened here. Then we did prayers, dhyana, bavanis, and lastly 11 pranams. We left Shantashram and went to see a river nearby called the Shanta River. There were rocks and a small waterfall from which this river flowed from. We went down again and got ready to go to Rishikesh.

Our ride to Rishikesh was not bumpy it was scenic. We followed the Ganga River all the way to Rishikesh. We reached and had to find our way to Shivam Bhai's Sanskrit school. When we reached his school we were dumbstruck by how beautiful the school was. With the Ganga just flowing nearby and the grass so soft and green it felt as if we should enroll here. We went to go sit on a platform where Shivam bhai told us about this school. While we were here we got the opportunity to serve these boys some food. The food was bought by us so we did a satkarma. Before eating there lunch the boys did a prayer in which they fed God first and then they ate. After they ate they showed us one of their 'path' and we sung Varada Hasta back to them. Next we went to see Shivanand Ashram. We stayed for a few minutes and then left. We visited this place because when Prabhu first wanted to become a saint he had asked Shivanand Ji if he could stay in his ashram.

Shivanand Ji said “No.” That is when Prabhu heard a voice saying he should be on his own. Next we went to Bharat Mandir. Prabhu had stayed here before. We did darshan of God and left. Next stop was Devkibai ni Dharmashala’. We got to see Prabhu’s room. Devkibai was where Prabhu got his first job. He also had the meetings with Laxmi Bai here. Then we left Devkibai behind and went to the ISKCON mandir. It was perfect timing the evening prarthana was about to begin. This was also a restaurant. So while we were watching the Aarti going on our food was being prepared. We finished dinner and left back for Haridwar. We reached in 30 minutes.

The next morning we went to go see two more Mandirs at Haridwar. The Bharat Mandir and the Vaishanvi Devi Mandir. The Bharat Mandir was beautiful. The Swaroops were very elaborate. Then there was the Vaishnavi Devi Mandir. This Mandir was themed in a cave. You had to go through a cave to the end. On the way to the end there were also really pretty Swaroops. This was our last stop before Ahmedabad. We would be going to Delhi first. It would take us seven hours to reach Delhi. From there we would take an airplane to Ahmedabad. When we reached Delhi, Ishaan cut the cake for his birthday that was that same day. We woke

up and did our final packing. We left the hotel and went to the airport. Our flight lifted off to Ahmedabad.

When we reached Jayshree Masi welcomed us with a candy garland and a rose. We then took a bus to the hotel. We quickly got ready we were going to Satyapath. We were welcomed so nicely with another rose and a chandlo. One of the girls had even made a poster for us. We did all the prayers and then Tarla ben Desai talked a bit about Maa and Satyapath. We then took a tour around Satyapath. They then gave us prasad, of ice cream and a few other things. We left Satyapath that night and went back to the hotel. When we woke up the next morning we were treated with a traditional Gujarati breakfast. Fafadas and Jalebis. We hurried because we were going to visit Sarvayogam. When we reached Sarvayogam the students there greeted us with flowers and a chandlo. They also had another treat for us a group of boys did a dance for us. A group of girls also did a dance for us. Then they told us about a girl who has won many awards for swimming. Then a boy prepared a speech about demonetization for us. They also gave us a tour around the school. At every step there would be kids who would be dressed appropriately to the Indian state they were given. One of the teachers

took us to their garden. In which they grew many plants but they also grew coconut. We got to taste these coconuts. They were so delicious. They then sat us down at a table and served us lunch. Finally they showed us a video of the khathmurat.

We were on our way to Swargarohan! When we reached everybody from Swargarohan was outside the gate to greet us. They were doing garba outside the gate while we were walking. At the gate somebody did chandlo and gave us a flower. When we finished our pranam to Prabhu and our pradakshinas. We sat down before the stage. The ladies kept doing garba while everyone else sat. We were waiting for Maa to come. When Maa came everyone went still. We had not seen Maa for a while. Maa was so happy, it illuminated on her face. Maa gave some simple directions and left. Over the span of the next few days we did many activities planned by Maa. She had decided to do an activity of the most popular Indian festivals We did Rangoli which was not from a specific festival. We did matki fod which is from Janmastami. Kite Flying uttarayan/makarsankranti. Fireworks and Chinese Lanterns from Diwali. Mehendi which was not specifically from a festival. Then tree planting in Shantikulam. Next a tour around

Swargarohan. We also did Khadhmurat for a room they are building for Maa. These activities were planned by Ma. The other things Maa had planned for us were satkarmas. All together we did 4 Satkarmas. 2 of them were for two schools two of them were for women who carry wood in the mornings to sell. These Satkarmas were performed with Maa's blessings. While we did Satkarmas Maa would sit up on the stage. She Wouldn't go anywhere. There was one more important thing we did. The evening satsangs. Maa would give us permission to do raas and garba. Also before we had left America we had prepared performances to do in front of Maa. We did dance performances in front of Maa. We did singing performances in front of Maa. We did speeches and dramas in front of Maa. The wonderful thing about this is Maa would always try to promote the performers. No matter how good or bad the performances were, We had such a blast in Swargarohan. We "47" had a variety of foods we did so many activities, most fun of all we had Maa's darshan. Our time with Maa was cut short when Maa decided that Fulwadi should go to Kapura. So that evening we were off again to Kapura. This would be an overnight journey so there were sleeper coach buses. One of the

busses got crashed by a car. Because of Maa's krupa nobody got injured.

When we reached Kapura. We first saw the tree Prabhu had planted. Maa had made arrangements for all Fulwadi Idds to get refreshed. Then we all met up at Kali Mandir. which is the birth home of Maa. We were all greeted with a chandlo. Then we said prayers. Next we got a tour of Kali Mandir. This tour was given to us by Tapas kaka and Sushila masi. Mam had also planned for us to visit the school that Maa studied in. All the kids there were so happy to see us. Then we went to a farm that is owned by Maa. This farm has a lot of land and is very beautiful. We went to Sushila masi's house next and talked a little about Maa. This was our final destination on this yatra. From here everyone would go back home. This was such a special yatra and I would love to do a yatra like this again. This yatra has taught me many things but one thing that I will hold to my heart is anything is possible if Maa is in your life. Also that Prabhu must have gone through such hard conditions but he still did his sadhana. So no matter what we should never stop doing sadhana, God will keep us safe.

My Trip to India and Swargarohan!

Prasad Lad, age 8, Toronto, Canada

JKM

My name is Prasad Lad. I am 8 years old. My trip to India was really great. Let me tell you about my first trip to Swargarohan to attend the India Fulwadi. We rented a big van and went together with Tilak and Madhuram's family. They also attended the Fulwadi with us. We stayed in Swargarohan for over 1 week! On the very first day, when we arrived we went straight to see the Kutya! It looked amazing, especially with all the lights on at night! Afterwards, we went around the Kutya 11 times and we did pranam to Prabhu.

Then we carried our suitcases and a few other things to our rooms. In the evening we had Satsang and had darshan of Maa! Everyone was so excited to see Maa because we had not seen her since she left Canada and it felt like a long time!

I was so happy to go to India and Swargarohan! Mostly because I have never been to India before, not even Swargarohan! My favourite part of Swargarohan was seeing Maa

everyday. My favorite activity was Rangoli and Sat Karma. I also liked it when we played Matki Fod! That is when there is a pot hanging on a string filled with candy and everyone tries to break the pot.

In the morning and evenings, we would sing Prabhu and Maa's Bhavni as we would walk around Prabhu's swaroop in the front and around the Kutya. There was also a beautiful garden in the back. A few days later, we saw Yog Tirth where everything that Prabhuji used or touched is displayed and shown in glass so that it does not get damaged. For example, we saw his cloths that he wore, his diary, Mataji's walking stick, his mat for yoga, his dishes, his bed, his pillow and his suitcases. All of Prabhu's books that he wrote are stored in that Museum. I even counted all of his books. There is about 100 books!

I really enjoyed the Sat Karma because we were able to give lots of things to school children who are not fortunate. I felt happy for them because they were having the chance to get the things that they need for their daily life. What I learned is that life is a game about giving and not getting.

Thank you Om Maa for giving us the opportunity to have lots and lots of fun such as Fire Works, Rangoli, Lanterns, Matki Fod, Kite Fly-

ing and Tree Planting. Also, thank you Om Maa for letting us have breakfast, lunch and dinner. Usually when the adults are in Swargarohan they would only have milk for breakfast and only eat one meal for dinner. That means Om Maa thought about us thinking that we would be hungry.

Om Maa, please let me go to India again because I had a lot of fun there and next year can we stay longer in Swargarohan?

Jai Krupalu Maa

My Experience In India and Swargarohan

Darshan Lad, age : 10, Toronto, **Canada**

On my trip to Ambaji, India I went to Swargarohan and I had lots of fun. I stayed there for over 7 days. Before going to Swargarohan, we went to the Shirdi Sai Mandir. There, I saw Sai Baba's tombstone and the Murti behind it.

I did a lot of things in Swargarohan. We did Rangoli. We went into groups of 3-5 people. My group was with Moksh Bhakta and Moksh Desai and me. We also went to Kapura on the last day with all the Fulwadi kids. There we toured Maa's house.

The most exiting thing that happened to me at Swargarohan was when we did the fire works at night. I lit the big fire works. Another thing that

I found exiting was when we did the kite flying. I flew a kite and it went really high in the sky. I also did 2 plays for Maa with all the Canadian Fulwadi kids. The first one was about freedom fighters. I was Mahatma Gandhi. The second play was about Prabhuji's childhood. I got to play 2 parts. I was Naran kaka (Prabhu's best friend in school) and also a school kid. I also did a solo performance with my guitar where I played a bhajan I composed for Maa. Maa blessed me that I would become a good guitar player and gave me so much Prasad.

From this trip to India, I learned a lot of things. While we were doing Sat Karma, I learned that the poor people are capable of doing things that we can't or don't usually do. I feel happy to give. The poor do not have much so whenever I gave them something I saw a big smile on their faces. They appreciate things more than us.

This was my experience in India. !!! Thank you Maa for everything! JKM

My best trip in India

Sahil Pathak, age 9, Canada

Om yogeshwaray namah

Om Maa Sarveshwaryay namah

JKM, my name is Sahil Pathak, I'm 9 years

old and i'm from the Canadian Fulwadi. I am very blessed to be part of this Yatra. I'd like to thank Pujya Maa and Prabhu for letting us go on this Yatra.

My best trip in India was Dev Prayag, Masuri, Haridwar and Rushikesh. Because we saw all the different people and kids. What I noticed was that, they don't have the entertainment, clothing and the food that we have. But they are really happy with what they have. When we were in Haridwar, then 1 kid was begging. Instead of giving that kid money I gave him food. He seemed very happy and it looked like he was blessing me. That made me so happy and since that day, I realised that there are people around the world who needs things more than we do. So since that day I promised myself that I won't missuse or waste precious things that are for everyone but other people needs more. We had a good time with all of the American fulwadi kids and parents at Swargarohan We all Celebrated Kite Day. Diwali, Janmashtmi, also i'm very glad that I did Satkarma because Satkarma inspired me to share with everyone what we have. When we went to the school that Maa Prabhu build, the students and the teacher welcomed us with so much love. And they also did performannce and speech which was very

मार्च : २०१७

३५

inspiring and very helpful for our coming future.

I hope Maa Prabhu decide for us to go to another Yatra. Once again thank you Maa prabhu for taking us to a great yatra!!!

MY HUMBLE REQUEST TO PUJYA MAA IS THAT PLEASE COME WITH US ON A ANOTHER YATRA.

JAY JAY KRUPALU MAA!!

FULWADI KIDS INDIA YATRA 2016

Shloka Bhakta, age 9, USA

I am grateful to Pujya Maa for this Yatra. Our yatra was in plan for many months. I would hear about it when my parents would discuss about tickets and dates. We were all prepared for the Yatra in terms of staying healthy and safe.

We landed in New Delhi on 17th Dec and reached Haridwar by afternoon. We were a group of 12 people. We went for evening Aarti at Ganga Ghaat. Upon returning we met other yatris and the group kept growing.

18th Dec 2016. Haridwar:

After breakfast we did the Ganga Pujan at Aarya Nivas. It was performed with guidance from Snehal Maharaj. When we were doing the puja. we learned about the significance of the Ganga River. how Gangajal have minerals and

३६

अध्यात्म

healing properties that have cleansed and cured diseases . Snehal Maharaj told us many incidences / interactions with Maa, making him realize the significance and powers of Ganga Maiya. Again in the evening we all went to see the Ganga Aarti. The Aarti is grand gathering of people and the Pujaris of the Mandirs perform them in synchronization. It would get dark and scene was quite spectacular.

19th Dec 2016:

Mussoorie and Devprayag: We went to Mussoorie to visit the school called Mahatma Yogeshwar Saraswati Vidya Mandir-Mahatma Yogeshwar Saraswati Vidya Mandir is a school that was founded by Prabhu. We were told about how the school was created, and how Prabhu had the idea to build a school in Mussoorie. We even saw the students during their exams and lectures. One of the founder's son told us about experience with Prabhu in his life. We reached Devprayag after dark via Tihri Dam. The roads were curvy and dangerous in terms of turns, narrowness and climbing angles.

20th Dec 2016: Santashram and Rishikesh:

In the morning we saw the Sangam where two rivers Alaknanda and Bhagirathi merged and from there on called the Ganga. We could see the Sangam from where we had stayed the night before. We then went to Shantashram,

where Prabhu did his sadhana for many months over the years. We heard about how he would have to live on limited resources. He didn't have any light, and he ate food very rarely. At the same time he managed to do hours of sadhana daily. When I heard about how Prabhu lived, I was amazed at the difficulties that Prabhu and Maa Jyotirmayi faced. We were told about its significance in Prabhus life as a saint and how Maa Jyotirmayi was encouraging and witness to Prabhus sadhna. We then headed towards Rishikesh. In Rishikesh, we went to Omkaranand Gayatri Ved Vidhyalay. In this Ashram(school), all the students were brahmins and would learn Mathematics and Science to be ready when they go back to their life. They also learned about Vedas in Sanskrit. The students at the school even gave us a demonstration of what they were learning in Sanskrit. We also learned from Nileshkaka about how Maa had played a huge role in aiding the school and saved it when it met with disastrous fire few years ago. We then went to Shivanand Ashram and Bharat Mandir where Prabhu had stayed for a while before heading to Devprayag. We then visited the Devkibai Ni Dharmshala. It has remain unchanged for 70 plus years ago. Rajivkaka narrated the incidents how Prabhu was harassed by an occupant. Yet prabhu would

go to her once a week and apologized to her for any inconveniences. Prabhu would never get angry at her. Champakbhai who stayed with Prabhu could not stand the abuses she hurled at Prabhu. Once he was about to get back at her. But Prabhu asked him to calm down and do sadhna. She would even throw away Prabhu's cooking utensils. But Prabhu stayed calm and did not react at all....We should learn this lesson and implement in our lives.....

21st Dec 2016:

Haridwar to New Delhi:

We went to Bharat(India) Mandir. This is a seven storied Mandir which had dedicated each floor to different Gods, Goddesses, Saints and freedom fighters. We visited replica of Vaisnovi devi temple which had a cave leading up to the Murti. We proceeded to New Delhi.

22nd December 2016:

New Delhi to Amdavad: We took flight to Amdavad and visited Maa Prabhu's Official residence. Satyapath. We were greeted by Prof. Tarlaben and Damyantimasi told us about her interaction with Prabhu and Maa at the residence.

23rd December 2016:

Amdavad to Swargarohan, Ambaji: We visited the Sarvayogam school. This school was started by a devotee of Maa. Maa laid the foun-

dation stone of Sarvayogam. The students had performed many plays and dances for us. We saw all of the classrooms of the school, as well as some of the student's projects. The school was very nice and I had a lot of fun seeing what kids our age do at their school.

We then proceeded to Swargarohan

Best Part of the Entire Yatra:

23rd to 27th Dec 2016 We were greeted at Swargarohan with Dhun and Mantras. My daddy mentioned to me that the welcome might have dwarfed few welcomes that Pujya Maa got upon her arrival. Before the Yatra began, I was told by my parents about simple food and rules of Swargarohan. We did Pujya Maa's Darshan and the Entrance of Yogshaivalyam. Maa came smiling and we got the first of the bagfull of prasad.... We ended up eating the best food of the yatra. Everyday in the morning we did satkarma or were witness to one. Young kids came to Swargarohan and got the Prasad. Under Maa's guidance schools were invited from poor areas and received much needed supplies: sweater. caps/scarf. toothpaste- toothbrush and snacks. The kids were extremely poor financially. My dad pointed to me few things about the kids: None were overweight (All of them were really Skinny & Malnourished). Very

few kids had footwear. They were all barefoot. They all were amazed and looked around in awe. Wood loggers in the morning were given needed supplies. Single or Widowed mothers were called and received much needed supplies. Supplies included Blanket, Sweaters, Soap, Oil, Rice, Jaggery etc. Every day Maa had organized fun filled activities for us. We lighted fire crackers- Diwali. flew kites- Utrayan and Matki Phor - Janmashtami. All in all Maa packed the festivals of the year in few days for us. Everyday we all had chance to perform in front of Maa, I was scared to sing the Bhajan as I was not good at it. After my performance Maa put me at ease and said I did good and mentioned the Bhajans significance in her life. One afternoon Pratik kaka's translation of Prabhus writing was unveiled. It was read by few kids from India as well as Fulwadi Kids.

We had a memorable meeting with Pujya Narandada. Narandada was childhood friend of Prabhu and was witness to many fasts of Prabhu. He acknowledged that Prabhu introduced him to Pujya Maa as Jagadamba. He is 97 years old but had memory of young child. He would narrate lots of instances of Prabhu and other saints. We took a tour to Yogirth. Located over the main event hall, it is full with photo-

graphs and belongings of Prabhu. Maa created this in memory of Prabhu. We were able to visualize Prabhu's simple lifestyle. We were shown an old video when there was nothing in Swargarohan. Only one kutiya was built with dirt and cow dung. We could see how it is today, completely changed. We went for Darshan of Maa's residence at Swargarohan. During our stay at Swargarohan, Maa had allowed few children from India who stayed and interacted with us. We departed Swargarohan on 27th evening via an overnight bus trip Kapura.

28th Dec 2016:

Kapura is Maa's birthplace and my home in India is in Kapura too. We reached Kapura on 28th Morning. We visited Maa's Birthplace. Kalimandir where my Grandmaa told us about neighbors and pointed to places that were of importance in Maa's life. We took a tour of Kalimandir. My dad pointed few places in backyard where he had fond memories of interactions with Maa during his childhood. We went to wadi and finally gathered at my ancestral home. We then dispersed from my home.

Over all this yatra was in two phases. First part was spent mostly about Prabhu's tenacity. Second part in Ambaji and Kapura was most about Pujya Maa.

Fulwadi 2016

Moksh Desai, age 10, USA

Dear Maa,

I was very excited for being chosen to go on this yatra with all my fulwadi friends. It has been an entire year since the last time I was in India so I really wanted to go, I was also worried about my studies but going to India is way more fun so on the 15th of December 2016 we left for India.

On the 16th we reached Bombay international airport. On the next day, we took a flight to Dehradun airport. It was a nice little place and the view was beautiful. There we met Naman and he came with us. From there we found a jeep waiting for us that drove us to our hotel "Sri Krishnaji" in Haridwar. Most of my friends were already there, I was having lots of fun with them. In the evening, we went and saw the Gangaji aarti at Harki-pedhi, it was a great sight because each pujari was holding a brass lamp with many divas on each.

The next day we went to Arya-nivas and did Ganga puja with Snehal uncle. We learned a lot about Shree Gangaji. We offered flowers, milk, nuts and rice to Sri Gangaji. As we performed the puja the water level rose as if Gangaji was

coming to answer our prayers. That evening we went and saw the Ganga aarti at Harki-pedhi again.

The next morning we left extra early at 7 am and got on a bus to Mussorie. There we saw the school Prabhu started with donations that he received from his pravachans. It is called -Sri Yogeshwar Sarasvati Shishu Vidya Mandir. It was great to see other students of our age and older studying in a different language. Their education today is possible because of Prabhu's efforts. Soon we left and we were on a winding mountain road it was a crazy adventure. At night, we reached Devprayag and stayed there for the night at Ram-kund resort. The next morning we took another bus to Shantashram. We had to climb up a steep foothill. 41 aid 41-ttati all. On top we saw the more sturdy reconstructed form of the original but that Prabhu lived in for 7 years without laying down or sleeping. Then we sang Prabhu's bavani and heard stories of when he lived there. I thought Prabhu must have faced many hardships while living in Shantashram because of the wild surrounding, no electricity. I thought how could he stay there without being afraid. He must be so brave!

Then we drove to Rishikesh and went to a Sanskrit school run by Shivambhai. We served lunch to the Brahmin children of the school and

watched them singing Sanskrit shlokas. The location of the school was beautiful and auspicious as it was right next to the Ganga river. Then we visited Swami Shivanand ashram. It was very big place where Prabhu stayed for a few days. There he heard a divine voice that said: "you are free", which meant that Prabhu could be anywhere he wanted.

We also visited Bharat mandir. It is a mandir where Prabhu stayed for a while and did a lot of his writing. The last place we went to is - Devkibai ni Dharamshala." It's like a living museum. everything there is exactly the same as it was about 72 to 73 years ago when Prabhu was manager there. His office was closed but we could see inside, it was awesome! That night we drove back to

Haridwar. The next day we went to Bhaarat mandir, it had seven floors and each floor had deities. saints and famous people of India. Then we went to Vainshnavi devi mandir it was like a giant maze. Then we drove to Delhi and stayed the night. The next day we left on a flight from New Delhi International airport to Ahmedabad airport. There we were greeted by the satsangis of Ahmedabad.

હવે હું ગુજરાતીમાં લખવાની કોશિશ કરીશ.

એરપોર્ટથી અમે બસમાં હોટલ ગયા. બસમાં મારી મમ્મી

મને ખાવાનું આપતી હતી પણ મને ઉલટી થઈ ગઈ. પછી હું હોટલમાં આવી સૂઈ ગયો. પછી અમે બધા સત્યપથ ગયા. સત્યપથ પ્રભુએ માને રહેવા માટે લીધેલું ઘર છે. ત્યાં મેં પ્રભુનો એક રૂમ જોયો, એમાં પ્રભુનાં “ashes” સ્વરૂપ, લેખન અને સાઈબાબાની મૂર્તિ જોઈ. બીજા રૂમમાં માએ લખેલી ડાયરીથી બે મોટા શેલ્ફ ભરેલા હતા. અમને સત્સંગીઓએ મોટું વેલકમ આપ્યું અને બધાને આઈસ્ક્રીમનો પ્રસાદ મળ્યો. પણ મને દૂધની એલર્જી છે એટલે મારા માટે સ્પેશિયલ કેરીનો રસ રાખેલો. બીજા દિવસે અમે “સર્વ યોગમ્” (એક સ્કૂલ માએ સ્ટાર્ટ કરેલી) એમાં ગયા. અમે બાળકોના નાટક જોયા પણ પછી મારી તબિયત ખરાબ થઈ ગઈ અને મેં થોડી ટુર મિસ કરી, પણ મેં ઉપરના ફ્લોર પર થોડાક પ્રોજેક્ટ જોયા. એક ગાંધીજીનું Pre-sentation હતું. પછી એક માનો વિડીયો જોયો જ્યારે મા સર્વયોગમ સ્કૂલનું Foundation નાખતા હતા. પછી અમે સ્લીપર કોચમાં ગયા અને રાત્રે સ્વર્ગારોહણ પહોંચ્યા. અમને માએ ગ્રાન્ડ વેલકમ આપ્યું. મા સ્વર્ગારોહણમાં વેઈટ કરતા હતા અને બધા છોકરાઓને મહેંદી કરાવી.

રોજ સવારે અમે ફેરી કરી, પ્રણામ, પ્રાર્થના કરી મા જોડે પાંચ સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરતા પછી બ્રેકફાસ્ટ ખાતા. રોજ માએ કોઈ નવું સત્કર્મ પ્લાન કર્યું હતું. અને પછી બધા દિવસ માએ કોઈ નવી એક્ટીવીટી કરાવી. પહેલા દિવસે શ્રમયજ્ઞ, રંગોળી અને ફટાકડા ફોડ્યા. બીજા દિવસે પ્રભુની નવી બ્લુરે બતાવી. ત્રીજા દિવસે મેં મારું વાવેલું ઝાડ જોયું અને પછી પતંગ ચગાવ્યા અને રાતે કન્ડીલ ચગાવ્યા. છેલ્લો દિવસ અમે મટકી ફોડ કરી એકબીજાની ઉપર ચઢીને.

સત્કર્મમાં જુદી જુદી સ્કૂલના નાના બાળકો આવતા હતા. એ લોકો બહુ poor હતા. એમના કપડા ફાટેલા ને નાના હતા. એમને અમે backpack, તેલ, સાબુ, ટૂથ બ્રશ, ટૂથ પેસ્ટ, ડીશ, કપ, સ્વેટર અને ટોપી આપતા હતા. એમને વસ્તુ હાથમાં આપીને હાથ જોડીને ‘જય કૃપાળુ માં’ બોલવાનું હતું. માએ કીધું કે આ છોકરાઓએ કેન્ડી કોઈ દિવસ ખાધી નથી. આપણે અમેરિકામાં રોજ ખાઈ શકીએ છીએ. એટલે આ છોકરાઓને હેર્શીની કેન્ડી આપીએ. મને બૌ સારું લાગ્યું કે હું poor લોકોને વસ્તુ આપતો હતો. એ અમારા ગલ્લાનાં પૈસા હતા. માએ અમને બધાને નવો ગલ્લો આપ્યો, ગાયનાં શેપનો, એટલે આવતા વરસે અમે India જૈએ, ત્યારે એમાં સત્કર્મનાં પૈસા લઈ જવાના.

શ્રમયજ્ઞ માંનાં gardenમાં હતો. અમે એક લુમન chain બનાવીને માટીથી ભરેલી તપેલી pass કરી. મા અમારી સાથે જ હતા, ને બધાને ૧૦ રૂપિયા અને કેન્ડી આપ્યા.

રંગોળીમાં બે દીદી હતી, જે માસ્ટર રંગોળી artist હતા. એ દીદીઓએ અમને રંગોળી કરતા શીખવાડ્યું. મા બધાની રંગોળી આવીને જોતા હતા. ફટાકડામાં મોટા મોટા રોકેટ હતા અને મોટા ધડાકા થતા હતા. મેં કોઈ દિવસ આવા ફટાકડા ફોડ્યા નહોતા. મેં પહેલી વાર કોઠી ફોડી, મને બહુ મજા આવી. ગયા વરસે મેં શાંતીકુલમમાં એક વૃક્ષ ઉગાડેલું. એ હવે મારાથી મોટું થઈ ગયેલું. બીજા બધા છોકરાઓએ ઝાડ નહોતું ઉગાડ્યું, તે લોકોએ વૃક્ષ ઉઘડ્યું. એ દિવસે મા પહેલીવાર

માર્ચ : ૨૦૧૭

૪૭

શાંતિકુલમનાં groundsમાં આવ્યા ને ચાલ્યા. પછી અમે પતંગ ચકાવી. પતંગ ચગાવતી વખતે અમને બધાને પતંગ મળ્યા. અને મેં પ્રતિક્રમાસાનો પતંગ પહેલા જ કાપી કાઢ્યો. મેં પહેલી વાર મારા જીવનમાં કોઈનો કાર્ટ કાપેલો મને બહુ ખુશી થઈ. મા ત્યાં જ હતા બધાને જોતા હતા. રાતે કંડીલ છોડ્યા અને કંદીલ ચગાવ્યા. બહુ સરસ હતું.

પછી મેં માની સામે પરફોર્મન્સ કર્યું. માએ special ક્લાસિકલ સિંગરની માટે સ્ટેજ ઊભું કરેલું. પહેલા એકબોટે ફેમિલીએ થોડા ભજન ગાયા પછી મેં ગાયું. મેં પેલ્લા

‘સકળ સૃષ્ટીનું મધુ લઈને
બન્યું મારી માનું મુખ’

પ્રભુનું એક પદ છે એ ગયું. અને પછી મેં મેવાતી ઘરાના અને મારા દાદા ગુરુ પંડિત જસરાજજીનું ફેમસ ભજન ‘માતા કાલિકા’ ગાયું. એ ભજન માને બહુ ગમે છે. પછી મા મને ખૂબ ખૂબ આશીર્વાદ આપતા હતા.

મટકી ફોડવામાં મને બહુ મજા આવી. કોઈએ મને ચઢાવી દીધો. અને પહેલી વાર હું પડી ગયો પણ બીજી વાર મટકીને પકડી લીધી ડરમાં કે હું પડી જઈશ.

નીકળતા પહેલા એક સત્સંગ થયો. માએ બધાને ઉપર બોલાવ્યા ને બેગ ભરીને પ્રસાદ આપ્યો, રક્ષાકવચ આપ્યું અને કહ્યું કે આજે આખો દિવસ આ પહેરી રાખજો. પછી માએ કીધું કે તમે ઘરે જાઓ, ને કંઈ પણ કરો તે પહેલા Decemberની ટિકિટ બૂક કરી દેજો.

૪૮

અધ્યાત્મ

રાત્રે સ્લીપર કોચ લઈને કપૂરવન ગયા. સવારે કપૂરવનમાં કાલિ મંદિર ગયા (માનું ચાઈલ્ડહુડ હોમ અને બર્થ પ્લેસ) ત્યાં પ્રાર્થના કરી અને કાલિ મંદિરની ટુર લીધી. (we saw where Maa took bath, did pranam, slept for a night). પછી માની સ્કૂલ અને વાડી જોયા અને પછી અમે બધા ગયા ઘરે.

So thank you Maa that no one got hurt. Maa you can expect me this year. This yatra was very important to me because I saw some of the many places that Prabhu has been to. on his journey. I have been to many of these places before. but this time I was looking at everything from a learning perspective. Everything looked new and I learned a lot this time. Thank you Maa for choosing me for this yatra.

JAY JAY KRUPALU MAA!!!

ફોન : દુકાન : ૨૨૫૮૮૧૨ ઘર : ૨૬૬૪૦૭૮

મોબાઈલ : ૯૩૭૪૭૧૦૩૦૪

દીપક સી. મહેતા

❖ કૃષ્ણા ફિલ્મ્સ એન્ડ સ્ટુડિઓ ❖

૧, શ્યામ એપાર્ટમેન્ટ, કાકડીઆ કોમ્પ્લેક્ષ પાસે,
ઘોડદોડ રોડ, સુરત-૩૯૫૦૦૧

My Lucky Yatra

Mehil Kumar Pathak, age 14, Canada

On December 10th 2016 was our lucky day to go to India and go and vist Om Maa. When we reached to India, then we went to the yatra with the Americans Fulwadi. We had so much fun going to Haridwar.

The first place we went in Haridwar was the Ganga puja where was taken place in Aariyanivas. The Ganga puja felt so peaceful and satifying in the inerbody while doing the puja. Also where we did the puja, it was also a very holy place because a sage Rangoudut bapji did his final meditation there which is also called Samathi. So we went in Rangoudut bapji room where he did samathi. It was a very spiritual and a very peaceful room and we've seen Rangoudut bapji's old pictures that were there. On that evening, we wanted to see the Ganga aarti. It was a very blessed experience for me to have in a yuong age.

The Next day, we went to Masuri and visited Prabhu's school. Students were doing their exam so we didn't meet or disturb them. Also the school was getting renovated because more students want to attend the school so to make

the school bigger. They had to renovate the school for more room. The school's name was Sri Yogeshwar Saraswati Vidya Shishumandir.

Then we came back to Haridwar to get our bags and go to Devprayag where we visted Prabhu's Shant Ashram which another saint was living in there. But honestly, the Shant Ashram was very peaceful and calm. And we learned so many stories about Prabhu and the Shant Ashram.

The last place we visted was Rushikesh where it was heaven on earth. The grass felt so soft that you can't compare it with our loan grass. The students looked like the sages back in the days. They didn't wear clothes how ware wearing everyday. They were dressed as sages. The view from the ashram outstanding beautiful. I couldn't believe that I saw the most beautiful view of Ganga Maa in my life. I hope I go and visit Rushikesh again.

When I first took a step out of the bus, then we were welcomed with so much love that I felt that I was someone big's kid. After a moment I realised that I am someone big's kid but not 1 not 2 not 3 not 4 but 5 big sages kid. What I mean is my Great Grandfathers Dajiram maharaj, Mukutram maharaj, Girjashankar

मार्च : २०१७

५१

maharak and Sri Yogeshwar prabhu and Om Maa Sarveshwari's kid.

The next day, was my birthday. And Om Maa celebrated it and gave so much presents and so many blessing. Not only that, she also sprinkled me Kailashes pure water all over me and Narayan dada. She also gave me a big necklacs full of chocolates and a poster that gave so much inspiration and Iblessings. I don't know how I can repay the favor but i'll try my best to succeed in what Sri Yogeshwar prbhu and Om Maa wanted me to do which is to make my familys name rise in the air with love and support.

2016 Phoolwadi

Ishaan Kher, age 12, New Jersey–USA

Jai Krupalu Maa,

First of all I would like to thank Pujya Maa for giving us this opportunity to go on an amazing trip to India. First, everyone went to Haridwar where we stayed at a hotel. The next day everyone did the Gangaji poojan and we went to the Gangaji aarti at night. The next day we went to Mussoorie where we visited Prabhuji's school.

५२

अध्यात्म

“Shri yogeshwar saraswati shishu vidya mandir”. The next day everyone went to Devprayag where we saw the Gangaji sangam where the two rivers-Alakananda and Bhagirathi met to form the Gangaji. We also saw shantashrarr where Pujya Prabhuji did his sadhna. The next day we went to Rishikesh where we saw Shivi Mbhai's ashram, Devkibai's dharmashala, Shivananda ashram, and the Bharat Mandir. Last we went to Ahmedabad where we saw Satyapath and Sarvayogam School.

Then, after the yatra, everyone went to Swargarohan. On the first real day. everyone did rang Everyone paired up with a couple of partners and we used different colors of sand to make masterpieces. At night we did fireworks. There were tons of beautiful explosions in the air. Th next day, we did satkarma. After that we went to santi kulam and flew kites. Some kites went hundreds of feet high. At night we flew Chinese lanterns. It was so beautiful. The next day in the morning we all did satkarma to the ladies walking with woods on their head. Then we did another satkarma to school kids who couldn't afford anything. In the afternoon, we did Matki fod. There lots of pots full of candy. After that, all the kids took a tour of Swargarohan. We all learned

how Swargarohan was constructed and how exactly everything was. The next day, in the afternoon we did another satkarma. At night we all did individual performances. It was very fun The next day. at night we all left Swargarohan to go to Kapura.

When we got to Kapura, we first went to Kalidas Mandir. There we did satsang and Shushila aunty gave a speech. After that, everyone took a tour around the house, looking at everything. After that we all went to the hall to eat lunch. After that we all went on a tractor to one of Maa's school. After that we all went to Kalidas dada's mango farm. There we did satsang. After we went to Sushila Aunty's house and did Satsang. After that we took a tour of Sarda Aunty's house. Then, everyone went home.

We had so much fun in India. This has been a life experience. I learned so much in India. It was so amazing that no one got hurt, sick, or lost. Everyone was together and everything was successful. Thank you to Pujya Maa for everything.

Jai Krupalu Maa.

India Yatra

Pujya Smart, age10, USA

Dec 17 - 27, 2016

This year 2016-2017 we were fortunate to see Prabhuji's holy and sacred places where he did his sadhna. The first stop was Haridwar (meaning is gate to God). In Haridwar most kids came on the 17th of December. The next morning we went to Ganga Maa but before that we went to Shri Avdhut Maharaj's (he was a great saint) room where he had left his body. Then Snehal kaka led a Ganga Puja. We first prayed 'please forgive us because we are first putting our feet in you'. Then the puja started. On that same evening we saw the Ganga aarti. It was very grand. The day after that we went Missoorie. In this town we went to a school called Shri Yogeshwar Sarasvati Shishu Mandir'. Prabhu had founded that school. Many of the trustees who saw Prabhu came and talked about him. We also got to see Tehri dam on the way to Devprayag. In Devprayag we saw Shantashram. Shantashram is a place where

માર્ચ : ૨૦૧૭

૫૫

Prabhu did his sadhna for the longest time. There we did prayers, bavanis and pranams and the adults told us how Prabhu did his sadhna. From there we went to Rishikesh.

In Rishikesh we met Shivam bhai. He taught small brahmin boys at this school. The boys were taught shlokas, mantra and most of all Sanskrit. We even got to serve all the boys food. Next we went Swami Sivananda's ashram. We were told that Prabhu had done his sadhna there and Prabhu had seen divine vision there. Then we went to Bharat Mandir. Prabhu had stayed there for some time. After that we went to Devkibai ni dharmashala'. Prabhu had worked there as a manager and also done his sadhna at that place. We saw prabhujī's room and his office. Then we went to ISKCON temple for dinner. From there we went back to Haridwar and the next day we saw a few temples in Haridwar and then went to Delhi. From Delhi we went to Ahmedabad. We stayed there overnight.

In Ahmedabad we went to Satyapath'. Satyapath is Maa-Prabhu's permanent residence and so the address appears on Maa's

૫૬

અધ્યાત્મ

passport too. There we prayed, heard a few messages from the satsangis and saw the small museum which had artifacts of Maa and Prabhu. Satyapath was very peaceful. The next day we went to Sarvayogam', a school started by Maa's bhaktas. The students gave great welcomes to all of us. We went in many of the classes and gardens. Then we went back to the bus and started driving to Swargarohan. In the bus we practiced our dhuns and bhajans. Swargarohan was getting ready for our arrival. When we reached Swargarohan all the devotees gave us a great welcome with everyone doing garba. When we went inside Swargarohan we did pranams to Prabhu then sat on the ground.

❁ સંદીપ વેલ્ડીંગ વર્ક્સ ❁

ગ્રીલ, દરવાજા, તેમ જ મેઈન ગેટના સ્પેશ્યાલીસ્ટ

તેમ જ

દરેક જાતનું રીપેરીંગ કામ કરનાર.

મોદી બંગલા, ઉમરા જકાત નાકા પાસે, સુરત-૩૯૫૦૦૭